

Farmecul Codrului

Flavius Laurian Duverna

Farmecul Codrului

Când se ivesc stelele seara
Pe-albastrul cer de cristal,
În drum galbenă ca ceara
Luna, astrul nopții sideral,
Trece-n marșu-i triumfal -
Mai sublimă făcând zarea.

Calea-i peste munți și ape,
Peste păduri cu izvoare
Unde vin ca să se-adape
În ce-a codrului răcoare
Cerbi, după zăduful mare,
În pajiști verzi să încape.

Viața-n ritmu-i se trezește
Când încet soarele-apune,
Codru-ntreg se-nveselește
Și frunzele-ncep să-i sune
Fauna-n rând să-și adune,
Și-oștirea-i în șir pornește.

Când molcom, vântul adie
Cu-a sa briză ca-n descânt,
Freamătul de codru-mbie
Cu chemarea-n dulce cânt
Să-i cunoști farmecul sfânt,
Să-i sorbi scumpa - feerie.

Flavius Laurian Duverna
27 iulie 2011